

стегни ся та ми шетай, докѫдъ ямъ и пїж, и слѣдъ това ще ядешь и піешь ты?

9. Дали ще благодари на тогозъ ратая защото е свършилъ каквото му е било поръчано? Не ся надѣй.

10. Така и вы, кога направите все що ви е повелѣно, казувайте: Ный смы раби нищожни; защото направихмы това което бѣхмы длѣжни да направимъ.

11. И въ пѣтуваніе-то си къмъ Іерусалимъ, минуваше прѣзъ срѣдъ Самарійж и Галилеи.

12. И веднѣжъ когато влѣзваше въ нѣкое си село, срѣщижхъ го десетмина прокаженни, които ся спрѣхъ издалечь,

13. И тѣ възвысихъ гласъ и казувахъ: Іисусе наставниче, помилуй ны.

14. И като ги видѣ, рече имъ: Идѣте ся покажѣте на священици-тѣ. И когато отивахъ, очистихъ ся отъ проказѧ-тѧ.

15. И единъ отъ тѣхъ, като видѣ че исцѣлѣ, повѣрилъ ся и съ голѣмъ гласъ славяше Бога,

16. И пади ж на лице при нозѣ-тѣ му, та му благодаряше; и той бѣ Самарянинъ.

17. А Іисусъ отговори и рече: Не ся ли очистихъ десетимата, а дѣ ск деветимата?

18. Не ся ли намѣрихъ други да ся вѣриятъ да въздадѫтъ славж Богу, но токо тойзи иноплеменникъ?

19. И рече му: Стани та си иди; твоя-та вѣра тя исцѣли.

20. И попытанъ отъ Фарисеи-тѣ, кога ще дойде царство-то Божие, отвѣща имъ, и рече: Царство-то Божие нѣма да дойде съ изглежданіе;

21. Нито ще ви рекѫтъ: Ето тута е, или, ето тамъ: защото ето, царство-то Божие вѣтрѣ въ васъ е.

22. И рече на ученици-тѣ: Ще дойдѫтъ дни когато ще по- желаете да видите единъ отъ дни-тѣ на Сына человѣческаго, и нѣма да видите.